

Andrzej Notkowski

"Szesnastowieczne gazety ulotne polskie i Polski dotyczące. Rys historyczny", Konrad Zawadzki, "Rocznik Historii Czasopiśmiennictwa Polskiego" T. 11 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 176

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) ZAWADZKI Konrad: Szesnastowieczne gazety ulotne polskie i Polski dotyczące. Rys historyczny. "Rocznik Historii Czasopiśmiennictwa Polskiego". T. 11:1972 z. 2, s.165-222.

Granice chronologiczne artykułu stanowią daty: 1513 (pierwsza gazeta pisana dotycząca Polski "New Zeitung auf Litten vund von den Moskowitter") i 1598 (dwie gazety włoskie i jedna francuska na temat wyprawy Zygmunta III Wazy do Szwecji). Praca, podzielona na rozdziały: 1. Epoka Jagiellońska, 2. Henryk Walezy, 3. Panowanie Stefana Batorego, 4. Czasy Zygmunta III, zawiera obszerną charakterystykę gazet ulotnych, uwzględniającą: problematykę i okoliczności ich powstawania, szatę graficzną, osoby autorów i wydawców, metody informowania (zaczątki późniejszych dziennikarskich form gatunkowych), próbę analizy zasięgu terytorialnego oddziaływania gazet ulotnych i ich funkcji publicystyczno-propagandowych oraz dane o przypuszczalnej wysokości nakładów. W formie hipotetycznej określa autor krąg społeczny czytelników gazet ulotnych.

BP/46/59

A.N.

(II) KADULSKA Irena: Problemy teatru jezuickiego połowy XVIII wieku. "Zeszyty Naukowe Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Gdańskiego". Prace Historycznoliterackie nr 1, Gdańsk 1972, s. 25-51.

Artykuł jest częścią obszerniejszej pracy dotyczącej teatru szkolnego w Polsce w połowie XVIII wieku. Autorka omawia zagadnienia ściśle teatrologiczne (wyposażenie sceny, kostiumy, sposoby inscenizacji), za podstawę rozważań biorąc teksty sztuk teatralnych w języku polskim, wystawianych w szkołach jezuickich. Podnosi bogactwo - jak na warunki szkolne - elementów wyposażenia scenicznego, które pozwalały na wystawianie sztuk o różnorodnej tematyce i częstych zmianach miejsca akcji. Zastosowanie kulis jako podstawowego elementu dekoracji scenicznych, miało być, zdaniem autorki, powszechną praktyką teatru jezuickiego w Polsce w połowie XVIII wieku.

BP/46/60

T.B.